

3M / 8.09.2008

**PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR**

Grupul parlamentar PSD

Nr. 14/2179

București, 8 septembrie 2008

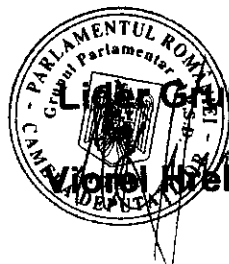
Către: Biroul Permanent al Camerei Deputaților

În atenția: Președintelui Camerei Deputaților

Domnule Președinte,

Subsemnații, deputații menționați în anexa la prezenta moțiune, membri ai Camerei Deputaților în legislatura 2004 – 2008, în temeiul art. 112 din Constituția României, modificată și completată prin Legea de Revizuire a Constituției României nr. 429/2003 și în temeiul art. 158 - 164 din Regulamentul Camerei Deputaților înaintăm prezenta moțiune simplă, cu tema: **„Guvernarea de dreapta – un eșec pentru educație”**.

Vă rugăm să dispuneți măsurile necesare în vederea declanșării procedurilor legale pentru dezbaterea acesteia.

Lider Grup PSD

Victor Kerebenciuc

GUVERNAREA DE DREAPTA UN EȘEC PENTRU EDUCAȚIE

Educație reprezintă, pentru orice societate, principalul obiectiv strategic al dezvoltării durabile.

O societate nu poate să fie performantă fără o educație performantă. Ca urmare, educația trebuie să fie o prioritate consacrată nu numai prin Constituție ci și susținută efectiv prin politici adecvat construite și prin profesioniști care să o implementeze.

Au trecut aproape patru ani de când **guvernarea de dreapta a decredibilizat continuu sistemul de învățământ** prin decizii haotice, care au produs demotivarea elevilor, profesorilor și o mare îngrijorare părinților. De fapt, putem să spunem fără exagerare că sistemul preuniversitar de învățământ plutește în derivă.

Lipsit de o viziune strategică viabilă, fără proiecte ancorate în realitățile secolului XXI, sistemul de învățământ se confruntă cu o diminuare îngrijorătoare a performanțelor. Acestora trebuie să le adăugăm și modul neprofesionist și amatorist în care este manageriat.

În afară de faptul că a numărat, fără talent, stelutele de pe steagul Uniunii Europene și a continuat politica falimentară promovată de ministrul Hârdău, actualul ministru al educației, domnul Cristian Adomniței, s-a făcut cunoscut mai ales prin atitudinea arogantă și lipsa de dialog real cu partenerii sociali, fiind constant contestat atât de către sindicate, cât și de reprezentanții studenților și, de

asemenea, prin tonul plângăreț adoptat aproape zilnic, fugind de responsabilitățile care îi revin ca ministru al acestor importante domenii: Educația, Cercetarea și Tineretul.

Legile destinate educației, legi promise încă din 2005 în cadrul programului de guvernământ al Alianței D.A., nu au fost nici până acum promovate.

Încă de la începutul mandatului său, ministrul Adomniței a pretins că va aduce în Parlament un „Pachet legislativ”; pachet sublim, dar care , din păcate, lipsește cu desăvârșire.

Inițial, ministrul Adomniței a promis că va prezenta pachetul de legi în septembrie 2007, însă data a fost amânată fără nici o explicație. Motivul ? Ministrul nu a fost efectiv capabil să pună cap la cap un pachet legislativ complet, necesar pentru reforma educației.

Abia în decembrie 2007 intrau în dezbatere publică doar trei legi privind învățământul preuniversitar, superior și statutul personalului didactic. În acest pachet nu se aflau însă legi esențiale pentru bunul mers al procesului de învățământ – legea salarizării, legea calității în educație. Însă, chiar și aceste doar trei proiecte au provocat un val de critici printre specialiști, analiști și beneficiari. Drept urmare, ministrul Adomniței le-a abandonat și pe acestea, ignorând propunerile PSD și ale profesorilor, părinților, elevilor și studenților.

Săptămâna trecută, ministrul Adomniței, recunoștea voalat că responsabilitatea redactării unui pachet de legi îl depășește și, prin urmare, preferă să o lase pentru următorul ministru al educației.

În tot mandatul său, ministrul Adomniței nu a făcut decât să-și bată joc de elevi, părinți și profesori, pe care i-a amăgit fără scrupule.

Astfel, la începutul anului 2008-2009, avem 9.000 de clădiri și corpuri de școli fără autorizație sanitară de funcționare.

Cristian Adomniței „se mândrește” cu o îmbunătățire a situației infrastructurii școlare cu până la 10%, față de anul 2007.

Dar, în lipsa descentralizării, care să atribuie clar și legal responsabilități Consiliilor Locale, dublate de sancțiuni, mii de școli rămân în paragină. Domnul ministru știe doar să arunce vina de primari.

A crescut abandonul școlar. Nu s-au realizat studii de analiză, pentru a se stabili dacă banii alocați prin programe speciale ajung la cei care sunt în nevoie.

Elevii din mediul rural continuă să nu aibă acces la educației, să fie discriminați în raport cu elevii din mediul urban. După unele statistici, doar 15 – 20% dintre elevii din mediul rural merg la liceu și doar 2 – 5% urmează studii superioare.

Copii ai căror părinți muncesc în țări europene părăsesc, în bună măsură, școala.

Licitațiile pentru contractele de furnizare a produselor alimentare necesare derulării programului „Cornul și laptele” de care beneficiază elevii din clasele I-VIII, nu au fost finalizate în 15 județe și sectoare ale Capitalei.

Decalajul dintre educația de la sat și cea de la oraș se adâncește. Abia începând din acest an se discută de proiecte de campusuri școlare. În momentul de față, infrastructura din mediul rural este, în multe locuri, la nivel de ev mediu, fără grupuri sanitare, fără bănci, fără biblioteci și, cel mai grav, fără profesori calificați.

În mediul rural condițiile decente sunt asigurate de actuala guvernare prin desființarea a sute de unități școlare sub acoperirea așa numitului program de comasare.

Parcul de microbuze școlare ar trebui suplimentat cu sute de autovehicule, pentru a asigura transportul tuturor elevilor.

Cu toate acestea, principala grija a ministrului Adomniței este să dea microbuze drept mită electorală în colegiile unde candidează Domnia sa și amicii liberali.

În nici o unitate de învățământ din mediul rural și în multe unități din orașe nu există personal didactic 100% calificat. Numărul profesorilor suplinitori este în

creștere, iar majoritatea își schimbă anual locul de muncă, lăsând în urma lor elevi dezorientați.

Ne confruntăm cu creșterea îngrijorătoare a fenomenului de violență în unitățile de învățământ. Violențele fizice, traficul și consumul de droguri, injuriile și agresiunile asupra profesorilor, au devenit subiecte obișnuite ale jurnalelor de știri.

România se află pe unul din ultimele locuri din Europa, în privința populației adulte ce beneficiază de educație permanentă, cu un procent de 10 ori mai mic decât media Uniunii Europene. Nu există nici mijloacele și nici cadrul legal de certificare a educației non-formale și informale.

Dezvoltarea capitalului uman și creșterea competitivității prin formare inițială și continuă pe tot parcursul vieții, în concordanță cu o piață a muncii flexibilă și globalizată ar fi trebuit să fie obiective naționale derivate din strategia Lisabona.

Economia competitivă, consolidarea democrației și societatea cunoașterii impun, alături de formarea, prin educație, a **competențelor cheie (scriere, citire, comunicare și calcul matematic) dobândirea unora noi, precum abilități digitale și informaționale, cultură tehnologică, însușirea a cel puțin două limbi străine, capacitate de creație și inovare, conduită civică, capacitatea de adaptare continuă la situații noi.**

Sistemul românesc de învățământ are nevoie de o strategie, de un cadru legislativ și de profesioniști care să-i permită modernizarea și creșterea performanțelor în vederea amplificării contribuțiilor la dezvoltarea societății și pentru recuperarea imaginii publice și recunoașterea rolului său social.

Sistemul de învățământ are probleme de **conținut**. Curriculumul trebuia orientat pe formarea de competențe, pe dezvoltarea capacității creative și de inovare.

Ministerul Educației, prin vocea secretarului de stat responsabil cu învățământul preuniversitar, ne amenință cu reducerea cu 30% a actualelor conținuturi, fără să existe o viziune clară a obiectivelor urmărite.

O asemenea abordare „conceptuală” nu numai că produce prejudicii enorme calității educației ci și elimină orice speranță de redresare pe termen scurt și mediu. De asemenea, problema manualelor, deși sensibilă, nu a intrat în preocupările Ministerului. Este necesară **o analiză profundă a efectelor negative pe care manualele în actuala formulă le-au produs asupra calității sistemului de învățământ.**

De altfel, în patru ani, Ministerul nu a realizat nici o **evaluare** a conținuturilor. Nu a utilizat rezultatele examenelor și evaluărilor naționale astfel încât să asigure permanente corecturi pentru ameliorarea continuă a calității procesului de învățare.

Evaluarea performanțelor școlare „a beneficiat”, din păcate de **cele mai amatoriste decizii.** Deși, Legea învățământului stipulează, începând cu anul 2004, elaborarea **standardelor naționale de evaluare**, pe baza cărora să se obiectivizeze maximal notarea, ministerul a introdus tezele cu subiect unic prin care **a reușit un efect de creștere a decredibilizării sistemului de evaluare prin fraudare și nerelevanță.**

Examenele de bacalaureat, au fost prost organizate atât din incompetența cât și din lipsa de responsabilitate. Cu subiecte insuficient secretizate, vândute în piață, cu decizii care îndemnau la fraudă, cu acceptarea fraudării prin lipsa sancționării celor vinovați de asemenea fapte, examenul de bacalaureat a devenit necredibil și nerelevant.

Este de notorietate nepăsarea ministrului și a secretarului de stat responsabil cu învățământul preuniversitar care, în loc să se ocupe de organizarea și coordonarea acestui important examen național, erau în campania alegerilor locale în calitate de candidați sau de susținători.

Infrastructura sistemului de învățământ „a beneficiat” de aceeași atenție din partea responsabililor ministerului. Era necesară o evaluare a infrastructurii școlare împreună cu autoritățile locale (consilii județene, inspectorate, primării) pentru a decide o corectă repartizare a resurselor financiare.

În loc de o repartizare corectă a **resurselor financiare** bazată pe o analiză a realităților din școlile românești ministerul a operat **alocări pe criterii politice**, susținând de fapt nu școlile, ci primarii arondați guvernanților.

De asemenea, este de subliniat faptul că **alocările resurselor financiare s-au efectuat cu mare întârziere**, ceea ce a condus la imposibilitatea derulării licitațiilor cerute de lege și la finalizarea lucrărilor până la debutul anului școlar.

Presa centrală și cea locală evidențiază numărul mare de școli nepregătite corespunzător pentru începutul anului școlar, aflate în șantier sau insalubre.

Deși, legea bugetului, intrată în vigoare la data de 1 ianuarie 2008, prevedea sumele necesare infrastructurii, Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului alocă sume pentru reabilitarea școlilor de abia la începutul lunii septembrie 2008, cu două săptămâni înainte de debutul anului școlar, când, evident, banii vor ajunge probabil afișe electorale.

Imaginea reală arată școli în șantiere părăsite, școli distruse de inundații, școli care, evident, sunt inadecvate începutului de an. .

Desigur nu se poate vorbi de lipsa resurselor financiare ci de un **management ministerial inadecvat.**

Tezele cu subiect unic, acceptarea fraudării evaluărilor din sistem, măsuri haotice, resurse financiare necheltuite sau prost cheltuite, politizarea excesivă a sistemului reprezintă doar câteva exemple.

Din păcate, Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului nu a pus în aplicare nici măcar ceea ce era susținut de cadrul legislativ în vigoare în ceea ce

privește descentralizarea învățământului preuniversitar și acordarea autonomiei școlilor, promise în oferta electorală a Alianței D.A.

Pilotarea descentralizării, începută în 2004, nu a fost finalizată, nu au fost evaluate rezultatele, astfel încât pe baza corecturilor necesare, descentralizarea să se generalizeze în întreg sistemul de învățământ.

În concluzie, în ceea ce privește descentralizarea și autonomia școlilor, nu există o teză enunțată clar de conducerea ministerului și aplicabilă.

Annual, rectificările negative prejudiciază sistemul de învățământ de finanțarea la care îi dă dreptul legea.

În aceste condiții, declarațiile privind alocațiile bugetare din ce în ce mai mari pentru învățământ devin propagandă ieftină, pentru că sistemul este incapabil să cheltuiască fondurile din cauza gestionării neprofesioniste de la centru.

Angajamentele semnate cu toate sindicatele din învățământ nu au fost respectate, opinia publică asistând la dispute sterile, care nu au adus fondurile necesare, întrucât Guvernul își contestă propriile proiecte.

Legea salarizării personalului didactic, promisă din 2005, dar „uitată” pentru ca slujitorii școlii nu reprezintă o prioritate pentru această Guvernare. Cadrele didactice nu mai așteaptă îndeplinirea promisiunilor celor de la Guvernare. PSD a lansat o inițiativă legislativă în noiembrie 2007 pentru creșterea salariilor personalului didactic cu 50%. Nu este mult și este absolut necesar și posibil. Cerem înscrierea pe ordinea de zi a Plenului Camerei Deputaților a acestui proiect de lege, votat de Senat și avizat favorabil de cele două Comisii sesizate pe fond ale Camerei Deputaților – Comisia pentru învățământ, știință, tineret și sport și Comisia pentru muncă și protecție socială.

Aceasta este o dovadă clară a unei guvernări lipsită de coerență, de responsabilitate, în totală incapacitate de a-și respecta angajamentele. Mai mult

decât atât, disputa politicianistă pune și instituțiile statului în imposibilitatea menținerii credibilității, autorității și funcționalității normale în folosul cetățenilor.

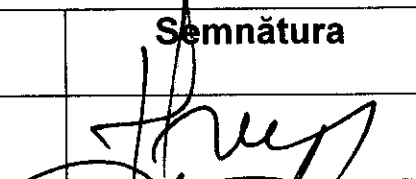
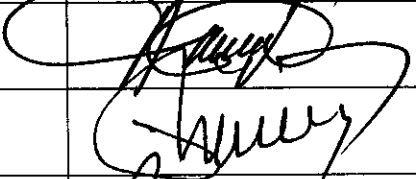
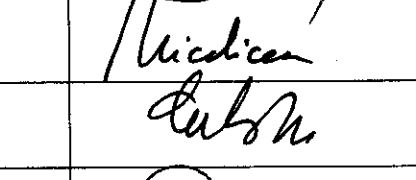
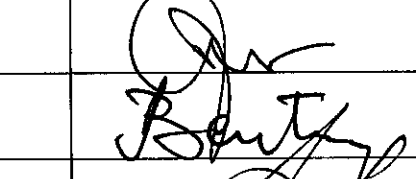
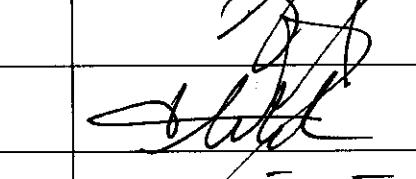
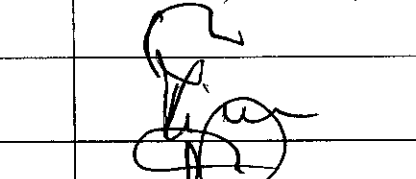
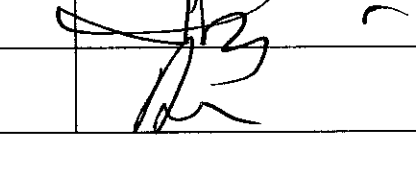
Bineînțeles, pentru inventarierea deficiențelor Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului este necesară o bibliotecă care să cuprindă toate referințele.

Ne aflăm în pragul deschiderii unui nou an școlar cu o imagine dramatică a învățământului românesc.

Sistemul are nevoie de o strategie și de profesioniști care să o implementeze. Nu ne mai putem permite să desconsiderăm educația, ce reprezintă principala resursă a României pentru recuperarea decalajelor de dezvoltare. Lipsa de profesionalism și viziune au condus și conduc la costuri greu de recuperat.

Semnatarii moțiunii, ținând seama de cele menționate mai sus solicită următoarele:

1. Demisia Ministrului educației, cercetării și tineretului și a Secretarului de Stat responsabil cu învățământul preuniversitar,
2. Promovarea inițiativei legislative a PSD privind creșterea salariilor personalului didactic cu 50%;
3. Situația exactă a repartizării resurselor financiare pentru infrastructură, criteriile de alocare și rezultatele obținute;
4. Analiza rezultatelor examenelor și testărilor naționale cu propuneri concrete pentru ameliorarea calității și recredibilizarea sistemului;
5. Soluții concrete pentru diminuarea efectelor propuse de retrocedarea masivă a clădirilor de școli și grădinițe.

Nr. Crt.	Nume și prenume	Semnătura
1.	REBENCIUC VIDREL	
2.	VAGHE AURELIA	
3.	NICULA COSTIN	
4.	NICOLICET EUGEN	Nicolicea
5.	LARU MARIAN	Laru
6.	ORDACHE FLORIN	
7.	BERTU IUMITRA	Bertu
8.	STANA MIRCEA	
9.	CUTERU V. EMILIAN	
10.	TUDOR MIHAIL	
11.	TIMAR LIVIU	
12.	CAPRER GABRIEL	
13.	ANDREA PETRU	

14	MUNTEANU IOAN	Stancu
15	MARCELE COSTICĂ	Marcel
16	AUTĂRIU MIHAI	Stancu
17.	RUSU LIVIU ALIN	Fur
18	Sanda Victor	Andu
19	BĂLĂŢ LUCIAN	Bălă
20	Coclici Radu Eugeniu	Eclic
21.	Stancu Alexandru Octavi	Stancu
22.	TOMA FLORENTINA MARILENA	Stancu
23	Arminescu Ion	Stancu
24	STIUCĂ ALECSANDRU	Stancu
25	TĂNĂSĂ PĂTRU	Stancu
26	MAMIN M. Constantin	Stancu
27	Todoran Ronel	Stancu
28	Oașan Leonard	Stancu
29	Hosile Răzvan	Stancu
30	MĂNĂȘIREANU VLADIMIR	Stancu
31	TĂNĂSĂ TUDOR	Stancu
32.	POBETANU RĂZVAN	Stancu
33	TĂNĂGĂ CONȘTANȚA	Stancu

34	BURNUS' CON	J
35	CĂLIN IOIU	Loe
36	EUGEN SOGINARU	Sozin
37	JANU JULIAN	Janu
38	STATH. IOATH	Stath
39	ADOMTICAI NIRELA	Adom
40	NATHAN ADAM	Nath
41	SOPORAN VALLER	Sopor
42	VLASE GABRIEL	Vlase
43	BOCLOLOIU MICHAEL	Boclo
44	NITA CUSTENDE	Nita
45	DETCANU JOANA	Detcan
46	STANESCU VIRCEA	Stan
47	POP CLAUDIU	Pop
48	NICA DAN	Nica
49	DAN SORIN MIHACACHE	Dan Sorin
50	UMUTRUSCU OROLOIU	Umutruscu
51	PODGOREAN RADU	Podgorean
52	ANDRUSCU ECETERINA	Andruscu
53	VASILESCU LA OLEGU	Vasilescu